

De Glanskop en de Hennepnetel. Let u eens op, hoe verzot de Glanskopzwartkopmees is op de zaden van de gewone hennepnetel en hoe alleraardigst ze te zweven en te duikelen hebben om in de ranke plant die vruchtjes uit de kelken te pikken. Ik laat expres wat van die hennepnetels in mijn tuin staan en kan er stellig op rekenen, dat die meesjes dag aan dag op dat voer komen.

JAC. P. TH.

Wiergeknars. Op 28 Juli had het 's middags flink geregend en was het 's avonds warm. Loopende over een aarden tuinpad, knarste het onder de voeten, alsof men op „bevroren sneeuw” liep. De oorzaak van dit knarsen was de aanwezigheid van duizenden speldeknoop-groote *groene bolletjes*, die bij druk, of door aanprikken, met een knap barstten. Er bevonden zich hier een groot aantal van het ééncellige wier „*Botrydium granulatum*”. De bolletjes, waarin zwerm-sporen, waren door de regen sterk gezwollen. Onder aan de bolletjes hing een kleurloos vertakt „wortelstelsel”, dat microscopisch duidelijk zichtbaar was. Ongeveer twee dagen bleven de *Botrydium*-bolletjes zichtbaar. Het leek me de moeite waard, hier de aandacht op te vestigen, men hoort het wel, als ze er zijn!

Lutten, 12 Aug. '36.

W. F. K. GOUWE.

Viscum album bij Venlo. Op pl.m. 12 km ten Z.O. van Venlo groeit een reusachtig exemplaar van de vogellijm op een Canadapopulier. Dit is thans wel de enige vindplaats buiten het Krijtdistrict, nu de *Viscum*'s bij Groningen en in het Gooi verdwenen zijn.

's Zomers is de plant voldoende onvindbaar, om geen gevaar te lopen en 's winters houdt het, niet aan *Viscum* gewende, N. Limburgse volk haar, hoop ik, voor een kraaiennest!

GARJEANNE.

Twijfel omtrent de Vlaamsche Gaai. In het mooie werk van Dr. Konrad Rubner: Die pflanzengeographischen Grundlagen des Waldbaus vind ik een artikel geciteerd van R. Fischer, waarin deze beweert, dat de Vlaamsche Gaai voor de verspreiding van den eik niet zoo heel veel te beduiden zou hebben, omdat hij/zijn eikels stuk hakt. Dit nu is alweer een aardig voorbeeld van onvolledige waarneming. Inderdaad hakt de gaai zijn eikels stuk, hij pluist ze zelfs uit. Maar dat doet hij, wanneer hij zich voedt. Doch — en dat heeft Fischer dan misschien nooit gezien — de gaai golfert ook twee, drie, vier eikels achtereen naar binnen en vliegt dan met gezwollen krop weg, om die eikels ergens te begraven. Wie in September en October eens goed oplet, kan dat vaak genoeg te zien krijgen.

Fischer noemt ook de Houtduif als eikelzaaier. Inderdaad heeft de houtduif dikwijls zijn krop vol eikels, maar hij begraaft ze niet. Tot uitzaaieren zou het wel kunnen komen wanneer zoo'n vol gekropte duif geslagen werd door een sperwer of slechtvalk of op een andere manier kwam te sterven.

In een ander beroemd Duitsch boschbouwoek (Dengler: Waldbau) krijgt de gaai wel zijn gave eikels in de krop, maar men betwijfelt het of hij ze wel opzettelijk begraaft: „es soll vielmehr nur ein unwillkürliches Ausspeien aus dem überfüllten Kropf stattfinden”. Men vraagt zich af, waarom die gaai dan zijn krop zoo vol eikels stopt, wanneer het niet is, om ze ergens heen te brengen? Dengler acht nadere waarnemingen gewenscht. Ik ook.

JAC. P. TH.

Najas in Nieuwkoop. Sedert 1933 behoort *Najas* tot de bewoners onzer plassen. Hier en daar wordt de plant zoo talrijk dat zij de *Chara* schijnt te verdrijven.

Noorden, 12 Juni '36.

D. GROENENDIJK.

Phallus iosmos. Verleden jaar vond ik bij het sportterrein te IJmuiden aan den voet van de duinen eenige gedeeltelijk vergane exemplaren van een *Phallus*-soort, waaruit ik meende te mogen opmaken, dat ze van *Phallus iosmos* afkomstig waren.

Half Augustus van dit jaar vond ik op dezelfde plaats een vijftal frissche exemplaren, die gedeeltelijk nog met sporenslijm bezet waren en nu kon ik met zekerheid vaststellen, dat het *Phallus iosmos* was.

Driehuis, 10 Sept. '36.

L. H. V. BERK.

Het broeden van de Middelste Zaagbek. Nog even kom ik terug op het broeden van de middelste zaagbek op Texel. In uw brief schrijft u, dat dit het 2de geval van broeden van *M. serrator* in ons land was. Ik meende dit ook, maar nu wijst Koch mij op een korte mededeeling van hem in het Org. Club. Ned. Vogelk. jrg. 8, no. 2, Dec. 1935, p. 77—78, waarin hij het 2de broed-geval opgeeft. Hij verwijst daarin naar een artikel van Otto Leege „Das Brutvogelleben auf den Ostfriesischen Inseln in Gegenwart und Vergangenheit” verschenen in „Die Vogelschutzwart” 1929, p. 58 waarin Leege vermeldt, dat in 1923 *M. serrator* op Rottum gebroed heeft. Dit geval schijnt hier niet bekend geweest te zijn. Dit volledigheidshalve.

Leiden, 24 Aug. '36.

G. C. A. JUNGE.